

Stigli smo do zadnjeg dana još jedne, najuspješnije godine za hrvatski vaterpolo. Olimpijsko zlato iz Londona obilježilo je ne samo vaterpolo, nego i cjelokupni hrvatski sport u 2012. godini. Došlo je do promjene na klupi reprezentacije nakon 8 godina. Jug je nastavio dominaciju u domaćim bazenima, ali Primorje se krajem godine zalaufalo i kako sad stvari stoje spremni su to promijeniti. Bošković i Pavić dobili su priznanja LEN-e odnosno FINA-e za najbolje vaterpoliste u protekloj godini. Bilo je i nešto ružnijih stvari; od debakla u Eindhovenu, preko najave stečaja Mladosti pa do toga da je Sandro Sukno odbio primiti „Rudi Reša“, a i propustio je doček na Stradunu. A i suze Gorana Sukna u Dnevniku ostaju kao jedan od trenutaka ove godine.

Rudiću četvrto, a Hrvatskoj prvo Olimpijsko zlato

Reprezentativna godina nije krenula baš najbolje. U Eindhovenu u siječnju doživjeli smo najveći debakl na europskim prvenstvima, nismo prošli niti grupu, na kraju tek 9. mjesto (od 12 sudionika – samo su Nizozemska, Turska i Makedonija ostali iza nas). Jedini koji se istaknuo bio je Sandro Sukno koji je na kraju bio najbolji strijelac EP-a. U moru loših istaknuli bi Ratka Rudića koji je tada izgledao i zvučao (poznata „jaka kombinacija“) kao da su godine učinile svoje.

Ipak, nakon tog debakla došlo je do nekih promjena. Prije svega, umjesto Paškvalina vratio se Hinić, a i Vićan je bio u kadru (umjesto Karača). Osim toga stigao je i novi kondicijski trener Kuterovac (umjesto Kontića) kojega su svi igrači redom ishvalili još uoči Olimpijade. U Londonu

potpuno drugačija priča. Momčad spremna, obrana kakva nikad nije viđena – i to ne samo u Hrvatskoj, nego općenito. Kao što je na EP-u zaslužio da ga se najviše kritizira, sada je Rudić zaslužio pohvale više od svih. Jasno, Sukno, Pavić, Dobud, ali i većina ostalih bili su odlični. Ipak, obranom smo dobivali sve protivnike i London je u svakom smislu bio „labuđi pjev“ Rudića koji je tako stigao do 4 Olimpijskog zlata. Osim toga, nakon Londona se povukao i time također pokazao veličinu jer nije se lako povući na vrijeme. A sada je to bilo idealno. Tako će svi zaboraviti Eindhoven, pozive igrača preko veze u reprezentaciju, „jaku kombinaciju“. A pamtiti će se ne samo zlato iz Londona, nego i zlato sa SP-a u Melbourneu i sa EP-a u Zagrebu. Uz jasno brojna zlata osvojena ranije sa Jugoslavijom i Italijom. Najtrofejniji je izbornik u svijetu vaterpola, a i jedini koji mu je uz bok, Mađar Kemeny se također povukao. I zaslužio je Rudić da mu se pamte samo lijepe stvari, a to što Buljo ima zlatnu Olimpijsku medalju (što ne bi bio nikakav problem da nije oduzeo mjesto nekome tko je zaslužuje puno više od njega), a j... ga. Život nije idealan, ima i gorih stvari, pa i u sportskom svijetu.

Pitanje za 2013.: Jug ili Primorje?

Klupskom sezonom opet je dominirao Jug. Točnije postao je prvak Hrvatske po deseti put čime se izjednačio s Mladosti. Od toga osmi put od zadnjih 9 sezona čime je nastavljena dominacija. Primorje se potvrdilo kao novi izazivač istisnuvši Mladost po drugi put uzastopce iz finala. Ipak, početak nove sezone pokazuje da bi se u 2013. to moglo i promijeniti. Uostalom Jug je i prije 5 godina nakon 4 uzastopna naslova izgubio finale. Primorje je dovelo Sukna, Vićana i Obradovića koji su se u dosadašnjem dijelu sezone pokazali kao najbolji igrači. Varge, Garcija i ostali su postali pomoćna radna snaga dubrovačkom trojcu i Primorje igra osjetno bolje nego lani. Roje je otišao s klupe, a njegov dosadašnji pomoćnik Asić iskazao se i Primorje je osvojilo trofej. Kup je nakon 16 i po godina ponovno stigao na Kantridu. Kako su Primorje i Jug izgledali u međusobnim utakmicama može se reći da su Riječani favoriti da i naslov prvaka države osvoje po drugi put. Ovaj post im je nešto duži, ravno 75 godina.

S druge strane Jug prošlu godinu pamti i po presedanu u klupskoj povijesti – smijenjen je trener Fatović u sred sezone. Treba spomenuti i Jugaški debakl, poraz od čak 7 razlike u uzvratnoj utakmici četvrtfinala Eurolige od Vasasa i ispadanje nakon +5 iz prve utakmice. Ipak na kraju je osvojeno prvenstvo i „spašena“ sezona. Ove godine, potaknuti „Primorjevim uzimanjem Sukna“ složili su nikad skuplju i po imenima jaču momčad. Ali za sad trener Đuho nije bi blizu toga da i igra i rezultati idu u skladu s time. Vratio se Bošković, a Jug mislim da Jug nikad nije imao odjednom 3 stranca uopće, a kamoli takav trojac kakav su Ivović, Janović i Azevedo.

Suze sina razmetnoga

Goran Sukno je nakon 18 godina otišao sa mjesta sportskog direktora. Samo što je njegov odlazak u potpunoj suprotnosti od Rudićevog. Nije otišao niti na vrhuncu, niti je sam odlučio, već je izbačen iz kluba. I to zasluženo. Na njegovu žalost, to je ostalo ono zadnje što se pamti, barem trenutno, a u sjeni ostaju činjenice da je 1994. došao u klub koji je osjećao posljedice

rata. I godinu po godinu Jug je rastao i postao najbolji ne samo u Hrvatskoj nego dvaput i u Europi, a i pamte se epska finala, posebice ono u Barceloni, u kojima je poražen od Pro Recca. Od pozitivnih stvari Gorana Sukna najviše ću pamtiti po dovođenju Mile Smodlake u Jug. A od ovih lošijih po „zbrinjavanju“ starijeg sina, više nego radu kontra interesa kluba u slučaju mlađeg. Sve zbog kojeg eura više. Jer iako Sandro igrajući u Primorju možda ima i najveći ugovor u vaterpolskom svijetu nakon što se Pro Recco raspao, niti u Gružu ne stanuju toliki siromasi. A možda jednog dana i one suze Gorana Sukna postanu suze sina razmetnoga.

Bukić i kompanija doveli Mladost na prag stečaja

Zato je na Savi zavladao siromaštvo. „Vrhunsko“ vođenje kluba na čijem čelu su u proteklim godinama bili Luka Miličić i Perica Bukić, a u zadnje vrijeme uz njih i Boško Lozica te Tomislav Družak dovelo je do toga da se prije par dana počelo i u novinama pisati o stečaju Mladosti (iako je članak glupav evo linka da vidite detaljnije: <http://www.vecernji.hr/sport/ostalo/mladost-ce-bez-kredita-stecaj-clanak-492087>). Perica Bukić, po uzoru na Cibonine čelnike prijeti igračima da ne traže pare koje im duguju jer bi inače mogli ostati bez svega ako Mladost ode u stečaj. Onda bi vjerojatno samo ono HAVK izbacili iz imena i nastavili s igranjem baštineći i naslanjajući se na povijest HAVK Mladosti. Jedino što ne bi naslijedili bili bi dugovi, nego bi krenuli od financijske nule. Ali s obzirom na to da u Zagrebu vrijede druga pravila nego u ostatku Hrvatske, vjerojatno će grad sanirati klub (jasno bez da agencija za zaštitu tržišnog natjecanja mora dati odobrenje kao u slučaju Hajduka). Osim ako eventualnim porazom Banderasa na izborima ne zavladaju neki drugi običaji.

Sandro odbio primiti „Rudi Reša“

Kraj godine obilježen je i izborom najboljih u prethodnoj. Tako će uskoro krenuti i peti izbor za „Rudi Reša“. Prošlogodišnji dobitnik, a zasigurno i jedan od glavnih favorita i ove godine, Sandro Sukno odbio je primiti nagradu. Kroz koji dan slijedi veliki novogodišnji intervju u kojem će nam Sandro objasniti razloge tog čina. Nadamo se da će nam pojasniti i zašto je propustio doček na Stradunu te je li itina da je plakao zbog toga cijelu noć.

Josip Pavić u izboru svjetske organizacije FINA-e, a Miho Bošković u izboru europske LEN-e izabrani su za najbolje igrače protekle godine. Pavić i Nikša Dobud izabrani su za najboljeg golmana, odnosno sidruna Olimpijskih igara. Sve u svemu, uspješna godina u kojoj su naši vaterpolisti:

Josip Pavić, Damir Burić, Miho Bošković, Nikša Dobud, Maro Joković, Petar Muslim, Ivan Buljubašić, Andro Bušlje, Sandro Sukno, Samir Barač, Igor Hinić, Paulo Obradović i Frano Vićan ušli u sportsku legendu osvajanjem zlatne olimpijske medalje.

Galerija by Marija iz Londona:

{gallery}fotogalerije/ostali_vaterpolo/20121231-oi{/gallery}

Najbolje fotografije sa dočeka sa Straduna na facebooku by Željko Šoletić:

{gallery}fotogalerije/ostali_vaterpolo/20121231-docek{/gallery}